DZIENNIK URZĘDOWY

OBWODU MIECHOWSKIEGO.

Prenumerata kwartalnie 3 Korony. Nr. 5. Miechów, dnia 30. kwietnia 1917.

62.

Obwieszczenie,

dotyczące wprowadzenia sądów doraźnych.

Na podstawie rozkazu Najwyższego Dowództwa ogłasza się ponownie po myśli § 481 ustęp 2 w. p. K. wprowadzenie Sądów doraźnych, a mianowicie:

Wszyscy mieszkańcy kraju, zajętego przez c. i k. austryacko-węgierską armię lub jej sprzymierzeńców, podlegają orzecznictwu Sądów doraźnych w razie popełnienia następujących zbrodni:

1. Niedozwolonego werbowania.

2. Nakłaniania, udzielania pomocy do naruszenia zaprzysiężonych obowiązków służby wojskowej i udzielania pomocy zbiegom.

3. Szpiegostwa i innych działań, przeciw i na szkodę siły wojennej państwa.

4. Zdrady głównej.

5. Obrazy majestatu.

6. Naruszenia spokoju publicznego.

7. Powstania.

8. Gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie cudzej własności:

a) jeżeli szkoda powstała, lub którą sprawca wyrządzić zamierzał, przenosi wartość 50 koron, albo bez względu na wysokość szkody;

b) jeżeli wskutek tego może powstać niebezpieczeństwo dla życia, zdrowia, ciała ludzkiego lub w większej rozciągłości dla cudzego mienia;

c) gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie kolei, do tychże należących urządzeń, środków przewozowych, maszyny, sprzętów i innych przedmiotów, służących do utrzymywania ich w ruchu.

9. Gwałtu publicznego przez złośliwe czyny, zaniedbania i zaniechania dokonane na kolejach wśród szczególnie niebezpiecznych okoliczności.

10. Gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodze-

nie telegrafów (telefonów) rządowych lub zakłócenie funkcyonowania tychże.

11. Gwałtu publicznego przez złośliwe uszkodzenie urządzeń innych, aniżeli w ustępie 8 wymienionych, a mianowicie, jeżeli czyny karygodne spełnione zostały na przedmiotach będących własnością skarbu wojskowego lub obrony krajowej lub w ich zarządzie pozostających.

12. Morderstwa, zabójstwa, podpalenia, rabunku.

13. Kradzieży i sprzeniewierzenia, jeżeli wartość skradzionych lub sprzeniewierzonych przedmiotów na jeden raz lub w więcej wypadkach przenosi kwotę 1000 (tysiąc) koron, oraz sprzeniewierzenia i oszustwa, jeżeli wartość sprzeniewierzonych lub wyłudzonych przedmiotów na jeden raz lub w więcej wypadkach przewyższa sumę 2000 (dwu tysięcy) koron.

Szczególniejszą uwagę zwraca się na zbrodnię powstania, uszkodzenia cudzej własności, morderstwa, zabójstwa i rabunku, które Sądom doraźnym w całej pełni podlegają.

Sądy wojskowe stosować będą postanowienia wojskowego kodeksu karnego.

Przez Sądy doraźne będą osądzane także usiłowanie, współwina i udział w tych zbrodniach, które podlegają orzecznictwu Sądów doraźnych.

Na winnych wyżej wymienionych zbrodni orzekaną będzie kara śmierci przez powieszenie, jeżeli taka kara już w ustawie jest zagrożoną, w innych zaś wypadkach kara śmierci przez rozstrzelanie. Ostrzega się każdego przed popełnieniem tych zbrodni.

63.

Przyjmowanie stron w oddziale administracyjnym Komendy obwodowej.

Ze względu na wzrastające wciąż czynności oddziału administracyjnego zarządzam, że interesenci od dnia 1. maja 1917 począwszy, aż do odwołania mogą w sprawach referatów: politycznego, policyjnego (paszportowego), podatkowego, handlowego, szkolnego, sanitarnego i weterynaryjnego, przychodzić do biura wspomnianego oddziału z prośbami i zażaleniami tylko w godzinach przedpołudniowych.

Wyjątku od tej reguły dozwalam jedynie we wtorki, w których dla ludności mieszkającej po wsiach w sprawach powyższych dozwolony jest przystęp także i popołudniu.

Komendant obwodu, kierownik oddziału administracyjnego i wydział rolniczy przyjmuje strony każdego dnia w godzinach urzędowych.

Niniejsze rozporządzenie należy natychmiast ogłosić w sposób w gminie używany.

64.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 24-marca 1917 r., dotyczące zezwolenia na dodatki do systemizowanych poborów osób stanu nauczycielskiego w publicznych szkołach ludowych.

Na podstawie rozporządzeń Naczelnego Wodza armii z dnia 7. marca 1915 r., Nr. 6 Dz. rozp., i z dnia 17. października 1915 r., Nr. 41 Dz. rozp., zarządza się, co następuje:

§ 1.

Na wniosek właściwej Rady szkolnej miejscowej może każda gmina albo miejscowość przyznać z własnych środków osobom stanu nauczycielskiego, zajmującym w jej obszarze posady w publicznych szkołach ludowych, dodatki do systemizowanych poborów w pieniądzach albo w naturze pod warunkiem, że dana gmina albo miejscowość ureguluje równocześnie pobieranie tych dodatków ogólnemi zasadami, odnoszącemi się do wszystkich osób stanu nauczycielskiego, zajmujących w jej obszarze posady.

Odnośne uchwały wymagają zatwierdzenia Komendanta obwodu.

W przeciągu tego czasu, na który udzielanie tych zasiłków zostało uchwalone, nie mogą one uprawnionym do poboru osobom stanu nauczycielskiego być jednostronnie odjęte.

Osoby stanu nauczycielskiego otrzymują te zasiłki za pośrednictwem Rady szkolnej miejscowej.

§ 2.

Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

65.

Rozporządzenie c. i k. Jenerał Gubernatora wojskowego z dnia 1-go kwietnia 1917 r., dotyczące obrotu pieniężnego.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Monety i noty waluty koronowej są ustawowymi środkami płatniczymi i dlatego muszą być przyjmowane przy wszelkich w walucie koronowej uiszczać się mających zapłatach w pełnej wartości nominalnej.

Stosunek wartości waluty koronowej do rosyjskiej waluty ustali każdocześnie Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe przez ogłoszenie urzędowego kursu przerachowania.

§ 2.

Zobowiązany może przy zapłatach, których w rosyjskiej walucie zażądano, ustalono lub ugodzono, wyrównać swoje zobowiązania płatnicze w walucie koronowej.

Dla wysokości zapłaty jest miarodajnym urzędowy kurs przerachowania (§ 1, ustęp 2), obowiązujący w dniu zapadłości.

Jeśli atoli zapłata skutkiem winy zobowiązanego nastąpi po dniu zapadłości, a w dniu zapłaty obowiązuje wyższy kurs przerachowania, to ten kurs jest miarodajny.

§ 3.

Publiczne kasy będą przyjmowały wszelkie zapłaty, specyalnie także zapłaty podatków i innych publicznych danin w walucie koronowej i walucie rosyjskiej bez różnicy po urzędowym kursie przerachowania.

Rozporządzeniem Jeneralnego Gubernatora wojskowego można przy zapłatach pewnych podatków lub innych publicznych danin wykluczyć przyjmowanie jednej z obu walut.

§ 4.

Niniejsze rozporządzenie nie odnosi się do zapłat w monetach złotych.

§ 5.

Umowy stron, sprzeciwiające się przepisom § 2, są nieważne.

§ 6.

Przekroczenia tego rozporządzenia lub wydanych na podstawie tegoż przepisów, będą karane przez Komendy obwodowe grzywną do pięciu tysięcy koron lub aresztem do sześciu miesięcy. Przy obciążających okolicznościach można aż do oznaczonego najwyższego wymiaru wymierzyć obok siebie oba rodzaje kary.

§ 7.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Rozporządzenie Naczelnego Wodza armii z dnia 5. czerwca 1916 r., Nr. 60 Dz. rozp., znosi się. Ogłoszony urzędownie w ostatnim czasie na podstawie § 1 wspomnianego rozporządzenia kurs przerachowania ma być jednak uważany dla zapłat zapadłych przed wejściem w życie obecnego rozporządzenia, jako urzędowy kurs przerachowania w dniu zapadłości (§ 2 ust. 2).

66.

Kurs rubla.

Wyjaśniając rozporządzenie Jeneral-Gubernatorstwa z 1. kwietnia 1917, Nr. 34, Dz. rozp. VII, w sprawie obrotu pieniężnego, podaje się do wiadomości, że w myśl § 2 tegoż rozporządzenia, muszą być przyjęte zapłaty w walucie koronowej według każdorazowo ustalonego kursu urzędowego nawet przy tych zobowiązaniach, które powstały w walucie rublowej jeszcze przed wydaniem powołanego wyżej rozporządzenia.

Każdy zatem może dług swój opiewający w rublach uiścić przez zapłatę odpowiedniej ilości koron według urzędowo ogłoszonego kursu, względnie przez złożenie tejże sumy w Sądzie.

Każdą cenę kupna płatną lub ustaloną w rublach można uiścić w walucie koronowej po kursie urzędowo oznaczonym.

Kto nie przyjmuje zapłaty w walucie koronowej ten nie może żądać zwrotu sprzedanego towaru, a jeżeli żąda zapłaty, staje się winnym przekroczenia wyżej cytowanego rozporządzenia i karany będzie w myśl § 6 grzywną w kwocie 5000 koron lub aresztem do 6-ciu miesięcy, zaś wśród okoliczności obciążających i grzywną i aresztem.

67.

Fałszywe noty rublowe.

Według zawiadomienia Jeneralnego Gubernatorstwa z 20. marca 1917 Z. E. Nr. 112737, wypuszczono w obieg większą ilość fałszywych not jednorublowych.

Najpewniejszym znakiem, na podstawie którego falsyfikat rozpoznać można, są zatarte linie podziałowe, podczas gdy na prawdziwych notach są one wyraźne. Magistraty i Urzędy gminne mają ludności zwrócić na to uwagę.

68.

Rozporządzenie c. i k. Jeneral-Gubernatora wojskowego z dnia 3-go kwietnia 1917 r.,

dotyczące zaprowadzenia czasu letniego na rok 1917.

Na podstawie upoważnienia Jego Ces. i Król. Apostolskiej Mości, udzielonego z mocy Najwyższego Dowództwa, zarządza się dla obszarów Polski, pozostających w austryacko-węgierskiej administracyi wojskowej, co następuje:

§ 1.

Na czas od poniedziałku, dnia 16. kwietnia 1917 r., aż do poniedziałku dnia 17. września 1917 r. zaprowadza się czas letni o godzinę wcześniejszy od obecnego.

Stosownie do tego przesunie się wskazówki na zegarach dnia 16. kwietnia 1917 r. o godzinie 2-giej rano według dotychczasowej rachuby o jedną godzinę naprzód, a w dniu 17. września 1917 r. według nowej rachuby zaprowadzonej tem rozporządzeniem (czas letni) o jedną godzinę wstecz.

Rano dnia 17. września 1917 r. oznaczy się pierwszą godzinę od 2-giej do 3-ciej literą A a drugą godzinę od 2-giej do 3-ciej literą B.

§ 2.

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

69.

Obwieszczenie c. i k. Jenerał-Gubernatora wojskowego z dnia 29-marca 1917 r.,

w sprawie pobierania Dziennika rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce.

Na podstawie § 7, ustęp 2 rozporządzenia z dnia 1. stycznia 1917 r., Nr. 2 Dz. rozp., o obowiązującem ogłaszaniu ustaw, rozporządzeń i rozkazów, ogłasza się, co następuje:

§ 1.

»Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego w Polsce«, który Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie wydaje w języku polskim i niemieckim w osobnych wydaniach, można zamawiać we wszystkich etapowych urzędach pocztowych I. kl., znajdujących się w obrębie c. i k. obszaru administracyjnego.

§ 2.

Cena jednego egzemplarza Dziennika rozporządzeń zarówno w wydaniu polskiem jak i niemieckiem wynosi 40 halerzy włącznie z opłatą pocztową.

§ 3.

Zamówienia przyjmuje się na 10 po sobie następujących części, polskiego lub niemieckiego wydania Dziennika rozporządzeń, a nie na pewien oznaczony okres czasu.

§ 4.

Na zgłoszone zamówienie i uiszczoną prenumeratę wydają etapowe urzędy pocztowe abonentom pokwitowanie.

§ 5.

W Austryi można Dziennik rozporządzeń c. i k. Zarządu wojskowego zamawiać we wszystkich c. k. urzędach pocztowych.

Postanowienia obwieszczenia Naczelnej Komendy etapów z dnia 23. kwietnia 1915 r., Nr. 12 Dz. rozp., uchyla się.

70.

Przyjmowanie zgłaszających się mieszkańców obszaru okupowanego w Polsce do c. i k. żandarmeryi.

Zarząd wojskowy obszarów okupowanych w Polsce zezwolił na przyjęcie 1.000 dobrowolnie zgłaszających się mieszkańców, kraju okupowanego do służby przy Żandarmeryi krajowej.

Ponieważ Żandarmerya w obszarach okupowanych Polski, jako Żandarmerya polowa stanowi integralną część c. i k. Armii, przeto dobrowolne wstąpienie do służby przy Żandarmeryi podlegać będzie tym samym warunkom, które obowiązują przy dobrowolnem zgłaszaniu się do służby wojskowej w c. i k. Armii na podstawie zezwolenia udzielonego Najwyższem Postanowieniem z 1. października 1914 r.

1. Warunki przyjęcia:

a) stwierdzona zdolność do służby wojennej, oraz wiek od lat 20-tu do 30-tu;

b) nieposzlakowany charakter kandydata (ukaranie przez sąd wyklucza przyjęcie do służby);

c) znajomość języka polskiego;

d) stan wolny lub wdowi, lecz bezdzietny;

e) zobowiązanie się do służby czynnej przy Żandarmeryi w Polsce na przeciąg najmniej lat 4-ech; kandydaci małoletni muszą przedstawić pisemne i przez gminę potwierdzone świadectwo, że ojciec, względnie opiekun zgadza się na dobrowolne ich wstąpienie do służby przy Żandarmeryi.

2. Przepisy o poborach.

Przyjęcie nastąpi na razie na przeciąg 6-ciu miesięcy, jest to okres próbny, po przebyciu którego nastąpi wcielenie do Żandarmeryi.

Początkowe pobory wynoszą oprócz unormowanej należytości w służbie etapowej (obecnie 3 kor. 90 h.) 2 kor. 74 h. żołdu i 1 kor. 20 h. nadzwyczajnego dodatku na dzień.

Nadto żandarmi podczas służby próbnej będą pomieszczeni w koszarach i otrzymają rządowe mundury, obuwie i uzbrojenie.

3. Podania o przyjęcie.

Do podania należy dołączyć oprócz oryginalnych dokumentów osobistych (metryka chrztu, świadectwo

szkolne i t. d.), następujący rewers, napisany własnoręcznie przez kandydata.

Rewers.

Obowiązuję się — na wypadek przyjęcia mnie do służby przy c. i k. żandarmeryi w okupowanych obszarach Polski służyć czynnie przy tejże najmniej przez przeciąg czterech (4-ech) lat.

Data. Podpis.

2 świadkowie.

4. Stosunki służbowe.

Przyjęci do służby podlegają z dniem ich wstąpienia do żandarmeryi na równi z osobami przynależnemi do c. i k. armii przepisom karnym i dyscyplinarnym kodeksu wojskowego.

71.

Zakupno łoju i wyrób mydła.

Kontrakt zawarty z firmą Dichter i Blumenthal, na mocy którego firma ta miała wyłączne prawo skupywania łoju, został rozwiązany z dniem 15. kwietnia b. r.

Wobec tego legitymacye A. Pomeranzbluma i J. Freifelda z dniem 15. kwietnia b. r. są nieważne.

W celu popierania przemysłu mydlarskiego w obszarze okupacyjnym, założono Związek mydlarzy z siedzibą w Radomiu. Prawo przystąpienia do tego Związku mają ci mydlarze, którzy wykonywali przemysł mydlarski przed wojną i mogą wykazać się rosyjskim patentem z roku 1914 na prowadzenie przemysłu mydlarskiego.

Z komitetem tego Związku mydlarzy zawarto kontrakt na dostarczenie łoju i nienadających się do spożycia olei i tłuszczów.

Do skupywania tych artykułów w rzeźniach, miejscach rzezi i po za obrębem tychże, upoważnieni są wyłącznie zakupiciele, ich agenci i kontrolorzy tego Związku, którzy muszą posiadać legitymacye wystawione przez c. i k. Jeneralne Gubernatorstwo wojskowe w Lublinie a widowane przez c. i k. Komendę obwodową.

Wszyscy ci zakupiciele mają płacić za jeden funt rosyjski surowego łoju z bydła i owiec 1 K. 50 h. a za łój przetopiony 2 K. 50 h.

Łój z bydła bitego według rytuału mojżeszowego, t. j. łój z wnętrzności, t. zw. łój kolokreskowy (z otoczki), należy w ilości 5 funtów po odbiorze tegoż, oddać właścicielowi ubitego bydła.

Łój kolokreskowy (z otoczki) może być wszystek oddany właścicielowi, o ile właściciel tego łoju żądanie swoje należycie uzasadni. Pozostały łój należy odstawić w zupełności.

Oprócz surowego i przetopionego tłuszczu może Związek skupywać i magazynować tłuszcz z kości i nienadający się do spożycia olej i tłuszcz. Te materyały będą bez przerabiania odsyłane do F-y »STREM« w Strzemieszycach.

Organa straży skarbowej i żandarmeryi powinny ze swej strony użyczać zakupicielom, ich agentom i kontrolorom, których nazwiska będą później ogłoszone możliwie jak największej pomocy przy zbieraniu łoju i wyżej wymienionych materyałów tłuszczowych.

Szczególnie należy uważać, ażeby podczas bicia bydła w rzeźniach i miejscach rzezi nie były obecne osoby niepowołane do tego. Stwierdzono mianowicie, że osoby te zabierają łój w workach lub ubraniach.

Zakupiony łój surowy i przetopiony może być gromadzony w magazynach Związku i odsyłany z magazynów albo wprost z miejsca zakupna (rzeźni) do przetapiarni.

Do przetapiania upoważnione są następujące firmy: Szczarański w Lublinie, Grossfeld w Radomiu, Mandelbaum w Opatowie i Goldach w Piotrkowie. Dla obwodu miechowskiego zasługuje na szczególną uwagę firma Pacanowski w Wolbromiu.

Transport łoju i wyżej wymienionych materyałów tłuszczowych jest dozwolony zakupicielom bez żadnych przeszkód do ich magazynów, ewentualnie wprost do przetapiarni na podstawie ich legitymacyi. Jeśli transport tych materyałów będzie uskuteczniany przez inne osoby, muszą one wykazać się zezwoleniem c. i k. Komendy obwodowej; jeśli zakupiciele nie posiadają legitymacyi, należy towar skonfiskować i odesłać wprost do c. i k. Komendy obwodowej, albo odstawić do magazynu powyższych zakupicieli. Przytem przypomina się rozporządzenie c. i k. Komendy obwodowej z dnia 12. grudnia 1916 Kom. L. 1926.

Do czasu zamianowania innych zakupicieli upoważnionym jest do zbierania łoju A. Pomeranzblum ze Słomnik.

Odnośnie do wyrobu mydła ogłasza się co następuje:

Do sprzedaży mydła z Monarchii upoważniono Polską Centr. Handlową w Radomiu.

Wyrób mydła powierzono aż do odwołania następującym firmom: Szczarański w Lublinie, Grossfeld w Radomiu, Mandelbaum w Opatowie, Goldach w Piotrkowie, Pacanowski w Wolbromiu.

Do wyrobu mydła może być użyty wyłącznie kwas tłuszczowy dostarczony przez firmę »STREM« Tow. Akc. w Strzemieszycach.

Wyrabianem będzie mydło jędrne i t. zw. »wojenne«, które w obrocie handlowym może być sprzedawane

tylko w kawałkach o wadze ⅕ kg. Każdy kawałek mydła będzie oznaczony pieczątką Związku mydlarzy. Cenę za ⅕ kg. mydła »wojennego« oznaczono na 1 K., za mydło jędrne 4 K. 40 h.

Oprócz wyżej wymienionych mydlarni nie wolno innym firmom w obszarze okupacyjnym wyrabiać mydła.

Wszyscy właściciele domów i wójtowie gmin, szczególnie magistraty, mają obowiązek donieść o każdym wypadku wyrobu mydła przez osoby do tego nieupoważnione pod zagrożeniem pociągnięcia do odpowiedzialności w razie odkrycia przestępstwa.

Również należy z jak największą energią występować przeciw prowadzeniu tego przemysłu przez osoby do tego niepowołane i nieupoważnione. Za wykrycie materyałów przeznaczonych do wyrobu mydła przeznacza się premię w wysokości 10% od wartości znalezionego materyału.

Kotły zdatne do wyrobu mydła znajdujące się u osób niepowołanych, należy zabierać za potwierdzeniem odbioru i deponować w c. i k. Komendzie obwodowej.

Sprzedaż mydła z powyższych pięciu mydlarni i ze składu Polskiej Centrali Handlowej w Radomiu jest wolna, lecz tylko w granicach c. i k. obszaru okupowanego.

Kupców hurtownych na sprzedaż mydła wyznaczy c. i k. Komenda obwodowa. Będą oni sprzedawali mydło tym drobnym sprzedawcom, których naznaczy c. i k. Komenda obwodowa.

Zapasy mydła znajdujące się u hurtowników i drobnych sprzedawców należy do dnia 1. czerwca b. r. oznaczyć pieczątką Polskiej Centrali Handlowej, albo Związku mydlarzy w Radomiu.

Do stemplowania mydła upoważnionym będzie jeden z zastępców Polskiej Centrali Handlowej, albo Związku mydlarzy, któremu należy się wynagrodzenie za stemplowanie w kwocie K. 2.

Każdy drobny sprzedawca obowiązany jest umieścić na widocznem miejscu swego sklepu od strony ulicy tablicę z napisem w języku polskim i niemieckim o czytelnych literach treści następującej:

Tu sprzedaje się mydło z Polskiej Centrali Handlowej i ze Związku mydlarzy w Radomiu po cenie K. 1.— za ⅕ kg. mydła »wojennego« i K. 4.40 za ⅕ mydła jędrnego.

Wszystkie zapasy mydła znajdujące się u mydlarzy, mogą być oddane za opłatą do dyspozycyi Związku mydlarzy do dnia 15. maja b. r. Celem odwiezienia tych zapasów, muszą mydlarze postarać się w c. i k. Jeneralnej Gubernii wojskowej w Lublinie o zaświadczenie na wywóz (Überfuhrschein).

Również należy do dnia tego oddać do dyspozycyi Związku mydlarzy wszystkie znajdujące się u mydlarzy zapasy części chemicznych potrzebnych do wyrobu mydła, jak: Soda amoniakowa, Potaż, szkło wodne (Wasserglas), soda żrąca (kaustisches Soda), żrący tlenek sody (Ätznatron).

Prośby o pozwolenie na wywóz z Monarchii sody amoniakowej, potażu, szkła wodnego (Wasserglas), sody żrącej (kautische Soda), żrącego tlenku sody (Ätznatron), należy na przyszłość wnosić do c. i k. Jeneralnego Gubernatorstwa wojskowego w Lublinie a nie do biura wywiadowczego (Auskunftstelle) w Krakowie.

72.

Przewóz towarów bławatnych i wełny pończoszkarskiej.

Przewóz, jakoteż wywóz towarów bławatnych z jednego obwodu do drugiego jest zabroniony.

W celu wyjaśnienia ogłasza się, że pod towarami bławatnemi rozumie się wszystkie materye na ubrania męskie, damskie i dziecinne, jakoteż i płótna. Zabroniony jest również przewóz wełny pończoszkarskiej.

73.

Zakaz paszenia bydła na gruncie należącym do drogi.

Pomimo wydanych w tym kierunku pouczeń i zakazów, zdarzają się wypadki paszenia bydła na szkarpach rowu przydrożnego.

Zwraca się ponownie uwagę ludności, że paszenie bydła na gruncie należącym do drogi jest surowo zakazanem a przekroczenie tego zakazu będzie karane w myśl rozporządzenia Naczelnej Komendy armii z dnia 19. kwietnia 1916, Nr. 30, grzywną do wysokości 2000 koron lub aresztem do 6 miesięcy.

W razie przekroczenia powyższego zakazu organa techniczne Komendy obwodowej są upoważnione celem zabezpieczenia uiszczenia nałożonej kary bydlę zająć i odstawić do najbliższego sołtysa.

Po zapłaceniu grzywny wyda Komenda obwodowa poświadczenie, na podstawie którego sołtys zajęte bydlę wyda.

74.

Psy policyjne.

Dla obwodu c. i k. Komendy powiatowej żandarmeryi w Proszowicach utworzoną została przy c. i k. Komendzie Posterunku żandarmeryi w Proszowicach stacya dla psów policyjnych.

Przepisy dotyczące sprowadzenia psa policyjnego, oraz zabezpieczenia śladów zbrodniarza, ogłoszone zostały w Dzienniku urzędowym tut. c. i k. Komendy obwodowej z 15. września 1916, Nr. 18, p. 280.

75.

Sprawy spadkowe.

Urząd hipoteczny przy Sądzie pokoju w Miechowie obwieszcza, że po śmierci:

1) Adama Zajączkiewicza, właściciela części nieruchomości w Miechowie, oznaczonej hipotecznym Nr. 51 starym, Nr. 45 nowym i

2) Michała Perka, właściciela części osady we wsi Jaksice, gminy Miechów, zapisanej w tabeli nadawczej pod Nr. 5, oznaczonej hipotecznym Nr. 2, otworzyły się spadki. Do ich uregulowania wyznacza się termin na dzień 25. lipca 1917 r. w kancelaryi hipotecznej w Miechowie, na którym wszyscy spadkobiercy, oraz interesowani osobiście lub przez pełnomocników mają się zgłosić, podać swe prawa i załączyć dowody pod skutkami prekluzyi.

76.

List gończy.

Sąd wojskowy w Pińczowie ogłasza następujący list gończy:

Jank Sakra, nazywany także Józefem Rogalą, Józefem Płotkiem z Hełdowic i Janem Frankiewiczem, lat 25, średniej wysokości, o twarzy podługowatej, czerwonej, pokrytej pryszczami, o włosach jasno blond, z krótkim wąsem, czasem podstrzyżonym, czasem całkiem zgolonym, o siwych oczach, elegancko ubrany w cywilny ubiór, nosi czarne, wysokie buty z lakierowanymi cholewkami, mówi po polsku i niemiecku, nazywany przez to, że używa w potocznej rozmowie często słowa »sakra« -- Sakrą.

Julek Karasiński, około 30 lat, średnio zbudowany, o czarnych włosach, mały, czasem z całkiem zgolonym wąsikiem, o bruździe na lewej twarzy koło nosa, ze znakami ospy na twarzy, ma prawie całą twarz zarosłą czarnymi włosami, które czasem całkiem goli, o orlim nosie, zachrypłym głosie — typ żydowski.

Obydwaj są bardzo niebezpiecznymi bandytami, popełnili w latach 1916—17 wiele napadów i morderstw, przedewszystkiem w powiatach Pińczów, Jędrzejów, Busk, Kielce i Miechów.

Obydwaj stoją pod zarzutem licznych zbrodni, popełnionych w obwodzie miechowskim, a mianowicie:

że obrabowali dnia 13. grudnia 1916 na drodze koło ostrowskiego lasu Wacława Dunina i Stanisława Czekaja z Kazimierzy Wielkiej;

że wpadli dnia 15—16. grudnia 1916 do mieszkania Jana Dupaka w Dziwięciołach i obrabowali właściciela;

że wdarli się, dnia 16. grudnia do mieszkania Jana Kisiela z Woli razienieckiej;

że skradli dnia 10. listopada w Hołdowicach jedną klacz;

że napadli dnia 17. grudnia 1916 na drodze między Kaliną Małą i Bukowską Wolą na trzech żydów, pobili ich a jednego z nich nawet zamordowali;

że wdarli się dnia 6. stycznia 1917 do mieszkania Jana Brudki.

W obwodzie miechowskim miał Jan Sakra wiele narzeczonych a to w Jakubowicach, Makocicach i t. d.; w innych obwodach utrzymywał stosunki miłosne z żonami mężów pozostających w Ameryce.

Obaj bandyci zatrzymują się po wsiach tylko krótki czas, znikają szybko i pracują zazwyczaj jako pomocnicy w młynach.

Wzywa się wszystkie komendy, władze bezpieczeństwa i władze wogóle, aby jak najgorliwiej śledzili za sprawcami, aresztowały ich w razie schwycenia i oddały do Sądu w Miechowie.

Za schwycenie sprawców naznaczyła Gubernia w Lublinie wynagrodzenie w sumie 500 koron.

77.

Karty łowieckie i karty na broń.

Następującym osobom wydano po koniec kwietnia b. r. karty na broń i na polowanie na rok 1917:

Sochacki Józef, z Michałowic;
Lasecki Józef, z Biórkowa-Wielkiego;
Chropacz Wincenty, z Prandocina;
Morstin Henryk hr., z Igołomii;
Jakubowski Zdzisław, z Niezwojowic;
Dąmbski Tomasz, z Kaliny-Wielkiej;
Woźniakowski Ignacy, z Rudna-Dolnego;
Prawda Jan, z Książa-Wielkiego;
Bocheński Wacław, z Nadzowa;
Romer Eustachy hr., z Czapel-Małych;
Sklenarski Józef, z Górki-Stągniowskiej;
Pabiś Wilhelm, z Pieczonóg;
Sklenarski Juliusz, z Górki-Stągniowskiej;
Sklenarski Józef, z Górki-Stągniowskiej;
Dutkiewicz Józef, z Nowego-Dworu;
Rychłowski Jerzy, z Czuszowa;
Dąmbski Adolf, z Kaliny-Wielkiej;
Bulicz Ignacy, z Czuszowa;
Bielski Saryusz Władysław, z Miechowa;
Godlewski Stefan, z Marchocic;

Dr. Dzianot Zygmunt, z Giebułtowa;
Janecki Jerzy, z Kaliny-Małej;
Łukasiewicz Edmund, z Miechowa;
Czapla Paweł, z Uliny-Wielkiej;
Tarnowski Jan, z Miechowa;
Dąbrowski Jan, z Czech;
Kownas Stanisław, z Miechowa;
Zygmunt Franciszek, z Niedźwiedzia;
Kowalski Jan, z Kacic;
Bleszczyński Henryk, z Zaryszyna;
Gogolewski Ignacy, z Wielko-Zagórza;
Białecki Stanisław, z Igołomii;
Zaczkiewicz Piotr, z Prandocina;
Gackowski Jan, z Prandocina;
Dąmbski Teofil, z Tczycy;
Łosakiewicz Wincenty, z Książa-Wielkiego;
Onufrowicz Bronisław, z Paulinowa;
Morawski Witold, z Mianocic;
Kościuk Jan, z Goszczy;
Czerwiński Stanisław, z Wielko-Zagórza;
Sklenarski Władysław, z Łuszyc;
Dr. Kowalski Zygmunt, z Mniszowa;
Kowalski Stefan, z Mniszowa;
Sikorski Stefan, z Dziemięrzyc;
Saski Józef, z Poradowa;
Ślepowroński Stefan, z Klonowa;
Popiel Eustachy, z Czapel-Wielkich;
Dmytruk Anton, z Czapel-Wielkich;
Sklenarski Mieczysław, z Miechowa;
Sklenarski Wincenty, z Święcic;
Dzianot Kazimierz, z Książa-Wielkiego;
Dzianot Stanisław, z Giebułtowa;
Gostkowski Floryan, z Opatkowic;
Nowak Jan, z Masłomiący;
Zwan Kazimierz, z Śmiłowic;
Frankiewicz Franciszek, z Hebdowa;
Królikowski Karol, z Piotrkowic;
Zarzycki Zbigniew, z Klonowa;
Zubrzycki Józef, z Wilkowa;
Dyakowski Przemysław, z Młodziejowic;
Wieczorek Andrzej, z Krasieńca;
Górski Wojciech, z Książniczek;
Bocheńska Wanda, z Nadzowa;
Bocheński Leon, z Nadzowa;
Szczęsny Maciej, proboszcz z Wrócimowic;
Rudzki Krzysztof, z Zarogowa;
Gołębiowski Jan Wacław, z Pogwizdowa;
Grodziecki Jerzy, z Pogwizdowa;
Kottek Franciszek, z Pogwizdowa;
Spychalski Władysław, z Miechowa;
Mazurek Władysław, z Tczycy;
Dr. Wolski Anton, z Wierzbicy;
Śrzednicki Kazimierz, z Tomaszowa;
Turkół Andrzej, z Zagórzyc;
Siekierzyński Tadeusz, z Uniejowa;
Maryewski Edward, z Miechowa;
Starzyński Władysław, z Józefowa;
Starzyński Ignacy, z Józefowa;
Szańkowski Antoni, z Kępia;
Strzyżewski Stanisław, z Marcinowic;
Miska Piotr, z Luborzycy;
Ks. Godowski Edward, z Poborowic;
Walter Władysław, z Jaksic;
Szpor Romuald, z Rzemiędzic;
Szczęsnowicz Wincenty, z Gór-Miechowskich;
Dąbrowski Tadeusz, z Michałowic;
Ks. Zaborowski Jan, z Poręby-Górnej;
Łącki Włodzimierz, z Janowiczek;
Schöntal Moses, z Buszkowa;
Schöntal Abraham, z Buszkowa;
Świątek Roman, z Charsznicy;
Machowski Bolesław, z Miechowa;
Zakrzeński Bolesław, z Sieborowic;
Śladkowski Jan, z Miechowa;
Wagner Jan, z Książa-Małego;
Danysz Tadeusz, z Polanowic;
Nowakowski Julian, z Tczycy;
Mucha Marcin, z Opacza;
Żywot Andrzej, z Luborzycy;
Zamojski Józef Franciszek, z Proszowic;
Jarosz Józef, z Kaliny-Wielkiej;
Zdziechowski Janusz, z Rzędowic;
Ciechanowicz Józef Wiktor, z Wrzosów-Dużych;
Malarski Wacław, z Gruszowa;
Warchoł Józef, z Koniuszy;
Cieszkowski Stanisław, z Miechowa;
Kuliński Rudolf, z Piwniczysk;
Bronikowski Zygmunt, z Dalewic;
Różycki Gustaw, z Smrokowa;
Zdziechowski Edward, z Rzędowic.

Następującym osobom wydano po koniec kwietnia b. r. karty na broń dla osobistego bezpieczeństwa na rok 1917:

Urban Jan, z Kaliny-Małej;
Pałetko Stefan, z Wiktorowic;
Zdanowski Julian, z Śmiłowic;
Nawroczyński Adam, z Miechowa;
Grudziński Edward, z Zagórzyc;
Jagła Józef, z Czapel-Małych;
Krzętowski-Ignacy, z Stągniowic;
Kałwa Stanisław, z Przybysławic;
Kowalski Lucyan, z Pałecznicy;
Matusiak Władysław, z Pogwizdowa;
Ojrzanowski Józef, z Rzeżuśni;
Świątek Edmund, z Książa-Wielkiego;
Barański Jan, z Czapel-Małych;
Mardyła Jan, z Kaliny-Małej;

Sarnowicz Władysław, z Słomnik;
Schöntal Alter, z Buszkowa;
Knobler Feibuś, z Słomnik;
Niewiadomski Jan, z Nieszkowa;
Sroka Stanisław, z Częstoszowic.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Oferta handlowa.

Galicyjska fabryka szkła Tow. z ogr. por. w Szczakowej oferuje:

Szyby ze szkła zwykłego.

4/4 około 1.8 mm. grube, do 150 ctm. dodana wysokość i szerokość; wysokość maksymalna 80 ctm. . . . . 4 K. 20 h.
Wybiórka do 70 ctm. dodana wysokość i szerokość . . . . , 3 K. 90 h.

Szyby ze szkła lepszej jakości (Solinglas).

Około 2 mm. grube, do 180 ctm. dodana wysokość i szerokość . . . . 5 K. 10 h.
182 do 220 ctm. . . . . 5 K. 45 h.
3 mm. grube o 50% drożej.
4 mm. grube o 100% drożej.
Cena za 1 m² loco fabryka Szczakowa.

C. i k. Komendant obwodowy:

FRANCISZEK PREVEAUX
pułkownik.

Kraków. — Druk W. L. Anczyca i Spółki.

K. u. k. Kreiskommando
MIECHÓW.

Universitätsbibliothek

Krakau

K. u. K. ETAPPENPOSTAMT
3. V. 17
MIECHÓW